

Vitamine și minerale

Vitaminele sunt un amestec sofisticat de substanțe chimice necesare organismului, pe care acesta nu le poate produce. Mineralele sunt elemente chimice ce trebuie să le înlocuiască pe cele eliminate în mod natural prin transpirație, urină sau sânge.

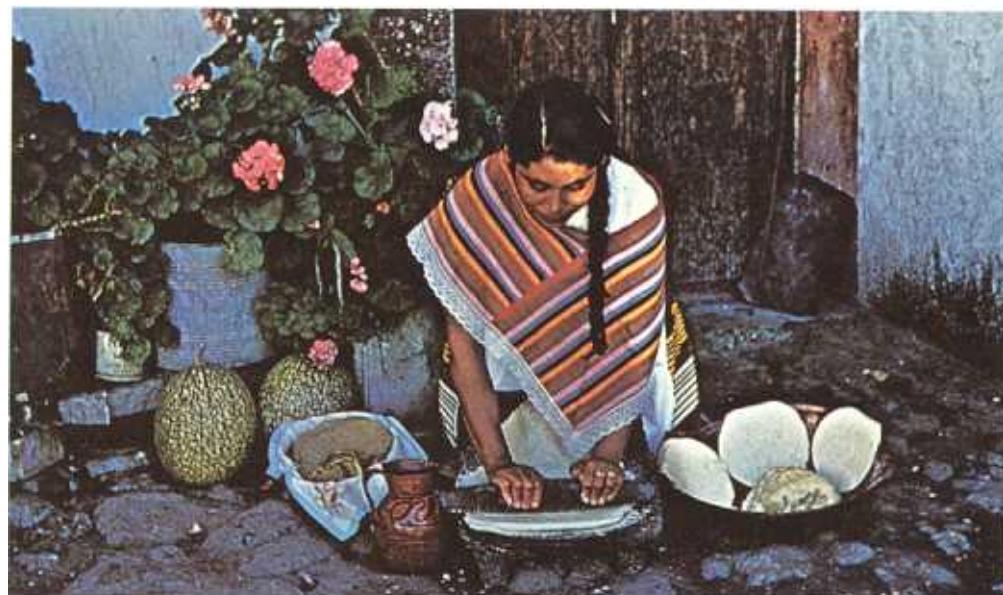
Dacă o persoană ar consuma cantități corecte de grăsimi, carbohidrați, proteine și apă, însă fără vitamine și minerale, ar muri, probabil, în câteva luni.

Vitaminele sunt esențiale organismului. Multe dintre ele acționează în asociație cu enzimele, catalizatorii chimici ai organismului. Acestea ajută la demararea și controlul vitezei reacțiilor chimice din celule, cum ar fi descompunerea substanțelor nutritive pentru a elibera energie.

Mineralele, cum ar fi sodiu, sunt vitale pentru funcționarea celulelor nervoase. Sulful intră în componență multor hormoni. Sunt necesare peste alte 15 tipuri de minerale pentru producția normală de celule ale săngelui, coagularea săngelui și creșterea dintilor și oaselor.

Știința alimentației

De peste 2000 de ani oamenii sunt conștienți că trebuie să aibă o dietă echilibrată, adică una ce constă în cantități și tipuri corecte de substanțe nutritive. De exemplu, în secolul 5 î.e.n., filozoful grec Hipocrate a recomandat pacien-

Consemnatur: Manciú/Padri Halász

tilor cu probleme de vedere să consume ficat de păsări, vite și oi. În prezent se știe că ficatul este o sursă bogată de vitamina A (precum și de vitaminele B2, B12, D și E), necesară pentru funcționarea normală a retinei.

Pe vremea românilor oamenii consumau ape minerală de izvor, pentru proprietățile medicale ale acestora. Aceste ape de izvor foarte bogate în minerale se află la baza "apelor îmbuteliate", atât de comune în zilele noastre. Căpitânul Cook, exploratorul maritim englez din secolul 18, a ajuns la concluzia că o dietă ce includea și fructe proaspete, împiedica apariția scorbutului, o boală provocată de lipsa vitaminei C. Dar conceptul modern de dietă sănătoasă și descoperirea

▲ Femeie mexicană tratând o clătită cu porumb cu zemă de lămâie. Acest proces transformă nicotinamida din porumb, una dintre cele mai importante vitamine ale complexului B, într-o formă mai ușor de absorbit.

A. F. Kentring

VITAMINA	SURSE	IMPORTANTĂ
A Retinol	uleiuri din ficat de peste, ficat, ouă, unt, legume cu frunze verzi, morcovii, roșii, fructe galbene. Organismul poate lua vitamina A din caroten, pigmentul galben din fructe și legume.	Esențială pentru funcționarea normală a retinei. Lipsa acesteia duce la incapacitatea de a vedea la lumină slabă și boli ale pielii și ale unor zone interne ale organismului. Copiii ce prezintă deficiențe de vitamina A nu au o creștere normală.
B1 Tiamina	drojdie, carne, germeni de grâu, nuci și fasole, lapte. Grâu măcinat și orezul rafinat conțin doar 30% din tiamina continuă a bulbul întregului, dar pâinea albă este adesea întărită.	Esențială pentru oxidarea glucozei în organism în vederea eliberării constante de energie. De asemenea necesară creșterii și funcționării nervilor și mușchilor. Lipsa acesteia poate duce la apariția bolii beri-beri, slabirea mușchilor, amorteli partiale, pierderea poftei de mâncare, umflarea membrelor.
B2 Riboflavina	germeni de grâu, ficat, carne, lapte, legume verzi, ouă.	Esențială în metabolism. Lipsa acesteia are efecte negative asupra ochilor, limbii și gurii.
Acidul nicotinic (nicotinamida)	extracte de drojdie, carne, carne de păsări, pește, nuci, porumb tratat cu alkali. Creat de asemenea de bacteriile intestinale.	Necesar în creștere. Deficiențele duce la apariția pelagrai caracterizată prin inflamația pielii și cavității bucale și la tulburări mintale.
B12	ficat proaspăt, carne, pește, lapte	Esențială pentru formarea globulelor roșii.
C Acid Ascorbic	citrice, stafide, legume proaspete, lapte. O mare parte se pierde prin prepararea și fierberea alimentelor.	Esențială pentru starea bună a oaselor, dintilor, vaselor de sânge. Lipsa acesteia poate duce la apariția scorbutului, manifestat prin gingii moi care săngerează.
D Calciferol	ulei din ficat de cod, smântână, galbenus de ou și ficat. Se formează de asemenea din rămășițe de vitamina D, în cadrul expunerii la soare.	Rol în creșterea oaselor și dintilor. Are efect doar dacă există calciu și fosfor suficient. La copii, deficiența poate duce la dezvoltarea anomală a oaselor, denumită rahițism.
E Tocoferol	germeni de grâu, soia, ficat, unt, galbenus de ou, fulgi de ovăz.	Necesară pentru reproducerea normală și metabolismul nervilor și mușchilor. Deficiență este rară, iar copiii nou-născuți prematur nu o pot absorbi bine, necesitând suplimentare pentru a se evita deficiență.
K	legume cu frunze verzi, ficat de porc, ouă și lapte. Produsă și de bacteriile intestinale.	Factor esențial în coagularea săngelui. Deficiență rare la adulți, însă copiii nou-născuți pot suferi săngerări, deoarece le lipesc bacteriile ce fabrică vitaminele.

▲ Băile romane de la Bath, Anglia. Apa sărată din izvorul sănătos și fierbinte curăță și relaxă articulațiile și mușchii.

▲ Tabel cu cele mai importante vitamine, sursele și folosirea lor. Vitaminele B1, B2, B12 și nicotinamidă formează partea cea mai importantă a complexului de vitamina B.

James Webb

relației dintre diferite tipuri de alimente și sănătate, se datorează cercetărilor lui Robert McCarrison, la începutul secolului. Coordinator al serviciilor medicale engleze în India, el a observat unele caracteristici ale grupurilor religioase și tribale. A remarcat că membrii tribului Madrassi erau mai slabii, cei din Sikh și Pathan aveau o constituție mai robustă, și aşa mai departe.

El a inițiat apoi un experiment științific în care dietele diferitelor grupuri de băstinași au fost aplicate șobolanilor. Aceștia prezentați ulterior aceleași tipuri de sănătate ca și grupurile de oameni ce foloseau dietele respective.

Şobolanii ce consumau dieta tribului Madrassi erau mai slabii, cei cu dieta Sikh mai puternici, și aşa mai departe. Pentru a-și extinde cercetările, McCarrison a hrăniră alti șobolani cu o dietă constând din mâncăruri rafinate din vest. Aceștia au început să prezinte aceleași tipuri de afecțiuni ca și persoanele ce consumau cele mai sărare diete indiene.

Cuvântul "vitamină" a fost folosit pentru prima dată de omul de știință polonez Casimir Funk în 1912, pentru a desemna factorii nutritivi vitali organismului și care conțin în cea mai mare parte amine, substanțe chimice conținând azot în combinație cu alte elemente chimice, cum ar fi hidrogenul.

Grupuri de vitamine

Există două categorii principale de vitamine. Prima categorie, vitaminele A,D,E și K, sunt solubile în grăsimi și se găsesc de obicei în alimente bogate în grăsimi, cum sunt ouăle, untul și laptele. Acestea se înmagazinează în organism – mai ales în ficat – și astfel pot forma rezerve. O persoană bine hrănăită poate trăi fără vitamina A timp de luni de zile, fără a se îmbolnăvi.

A doua categorie, complexele de vitamina B și vitamina C sunt solubile în apă. Ele sunt eliminate prin urină, organismul reținând doar cantități neînsemnante din acestea.

Cantitatea corectă

Necesitățile organismului pentru fiecare vitamă sunt incredibil de mici. De exemplu, un bărbat are nevoie doar de 0,0005g de vitamina A (retinol) pe zi; o femeie de 0,0004g pe zi. În cazul multor minerale, necesitățile zilnice sunt scăzute, însă trei dintre ele – calciul, fierul și

► Tabel cu cele mai importante minerale. Unele sunt necesare în cantități mici, dar altele nu: 5g de sodiu și potasiu sunt necesare zilnic pentru a ne menține sănătoși.

► Orbirea poate fi provocată de o deficiență puternică a vitaminei A.

► Când orezul este ambalat, boala beri-beri poate fi cauzată de consumarea boabelor de orez fără coajă (stânga), în locul celor cu coajă (dreapta), deoarece primele nu conțin deloc tiamină.

excesul de minerale, intoxicația cu minerale nu este posibilă. Totuși, excesul de sare, o combinație a elementelor sodiu și clor – poate fi periculoasă persoanelor cu tensiune ridicată.

Prelucrarea alimentelor

În zilele noastre, oamenii consumă în special alimente ambalate și conservate. În procesele de producție și conservare, multe dintre vitamine sunt distruse sau înălțurate. Cei care fabrică unele alimente, compensează aceste pierderi prin adăugarea unor suplimente de vitamine și minerale. Acestea sunt fabricate sintetic în laboratoare sau concentrate din extracte ale unor surse de alimente naturale.

În gospodării, gătitul excesiv sau insuficient a unor mâncăruri distrug substanțele nutritive. Pierderile de vitamine C și E, ce se dizolvă în apă și sunt distruse prin fierbere prelungită, pot ajunge la 90%.

În cazul în care consumăm legume și fructe variate, surse excelente de proteine, și ne expunem la soare pentru a completa rezervele de vitamina D, nu ne vom confrunta cu deficiențe. Astfel, administrarea de tablete ce conțin vitamine nu ar fi necesară.

MINERAL	SURSE	IMPORTANTĂ
Calciu	Lapte, gălbenuș de ou, moluște, legume cu frunze verzi	Element constitutiv al oaselor și dintilor; necesar în coagularea sângelui, sinteza hormonală, integritatea membranelor și contracțiile musculare.
Fosfor	Lactate, carne, pește, carne de pui și nuci.	Necesar pentru structura normală a oaselor și dintilor. Are rol important în contracția musculară și activitatea nervoasă.
Fier	Carne, ficat, moluște, gălbenuș de ou, legume, nuci și cereale.	Componentă esențială a hemoglobinei (care transportă oxigen la celule) și a coenzimelor implicate în formarea ATP-ului.
Iod	Sare iodată, preparate maritime, ulei din ficat de cod.	Necesară pentru glanda tiroidă în sinteza tiroxinei, hormonul ce regleză viteză metabolismului.
Cupru	Ouă, făină mixtă, fasole, sfecă, ficat, pește, spanac, sparanghel.	Eșențial împreună cu fierul în sinteza hemoglobinei. Component al enzimei necesară în formarea pigmentului melanină (culoarea pielii).
Sodiu	Răspândit în alimente. Sarea de masă este clorură de sodiu.	Necesar în conducția de către alimente a impulsurilor nervoase. Influentează puternic mișcarea osmotică a apei.
Potasiu	Prezent în aproape toate alimentele.	Are rol în transmiterea impulsurilor nervoase și în contracția musculară. Necesar pentru creștere.
Clor	Prezent în majoritatea alimentelor și în sarea de masă.	Important în echilibrul acid-bază a sângelui, echilibrul apei și formarea acidului clorhidric în stomac.
Magneziu	Prezent în majoritatea alimentelor.	Necesar pentru funcționarea normală a mușchilor și a nervilor. Contribuie la formarea oaselor.
Sulf	Carne de vacă, miel, ficat, pește, carne de pui, ouă, brânză, fasole.	Component al multor hormoni (ex. insulină) și vitamine (ex. tiamina), așa încât este implicat în reglarea unor activități variate ale corpului.
Zinc	Prezent în alimente.	Necesar în creșterea normală și formarea insuliniei.
Mangan	Urme în plantele verzi.	Necesar în creștere, reproducere și alăptare.
Cobalt	Urme în plantele verzi.	Are rol în formarea globulelor roșii.